

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204995
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3119204995.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D. E. F., zastúpeného Mgr. Branislavom Zemanovičom, advokátom so sídlom Piaristická 44, 911 01 Trenčín, IČO: 41 441 770, proti žalovaným 1/ TOMDom s. r. o. so sídlom Nová 622, Nová Dubnica, IČO: 36 308 781, zastúpeného JUDr. Katarínou Martinkovou, advokátkou, Štvrť SNP 143/58, Trenčianske Teplice, IČO: 42 151 147, 2/ Finlegal services, s. r. o. so sídlom Štefánikova 23, Bratislava, IČO: 46 283 421, 3/ G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X, H., o určenie neplatnosti dražby, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 28C/31/2019-462, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ - 3/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022 č.k. 28C/31/2019-462 súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že dobrovoľná dražba, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N 85/2019, Nz 8358/2019, NCRIs 8529/2019 zo dňa 18.03.2019 vyhotovená notárkou Mgr. Katarínou Borák Valušovou, so sídlom v Kysuckom Novom Meste vykonaná dňa 18.03.2019 o 10:00 hod. v pivničných priestoroch obytného domu v správe žalovaného 1/, ktorej predmetom je nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX vedenej I. J. K., katastrálny odbor, okres K., obec D. E. F., katastrálne územie D. E. F. ako byt č. XX nachádzajúci sa na druhom poschodí vo vchode č. X v obytnom dome súp. č. XXX, nachádzajúci sa na parcele č. 1110/61, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu je 30/1370 2, je neplatná. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému 1/ priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % a žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16.06.2020 č.k. 28C/31/2019-114, ktorým žalobu zamietol. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 30.09.2021 č.k. 27Co/13/2021-199 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie preskúmal skutkové okolnosti tvrdené žalobcom, ktoré podľa neho mali zakladať neplatnosť dobrovoľnej dražby vykonanej dňa 18.03.2019. Dospel k záveru, že žalovaný 1/ preukázal, že je správcom bytového domu súpisné číslo XXX E. L. C., D. E. F. na základe zmluvy o výkone správy č. 102015 zo dňa 30.04.2015 a bol oprávnený podať v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby. Ďalšie námietky žalobcu sa týkali notárskej zápisnice č. N 85/2019, Nz 8358/2019, 22 NCRIs 8529/2019, ktorá osvedčuje priebeh dobrovoľnej dražby konanej dňa 18.03.2019. Žalobca v žalobe tiež namietol, že nebol dodržaný postup podľa § 17 ods. 8 zákona č. 527/2002 Z.z. Ďalšia námietka žalobcu sa týkala výšky ohodnotenia predmetu dražby. Súd nezistil žiadne pochybenie pri zabezpečení znaleckého ohodnotenia predmetu dražby. Uviedol, že žalobca doposiaľ neuplatnil žiadne možnosti

obrany, nevyužil žiadne možnosti námietok počas dražby, až počas súdneho konania namieta znaleckým posudkom stanovenú cenu predmetu dražby. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že táto námietka žalobcu je tiež nedôvodná. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi boli doručené všetky listiny týkajúce sa dražby, neobstojí ani jeho námietka, že nemal vedomosť o konaní a okolnostiach podľa jeho slov „údajnej“ dražby. Tiež skutočnosť, že žalobca bol v čase konania dražby v práci a nezúčastnil sa dražby, nespôsobuje neplatnosť dobrovoľnej dražby, nakoľko zákon nevyklučuje vykonanie dražby aj v neprítomnosti vlastníka predmetu dražby. Žalobca namieta, že dražba nie je súladná s požiadavkou proporcionality, nakoľko výška pohľadávky predstavuje sumu, ktorá je neprimerane nízka voči hodnote vydraženej nehnuteľnosti. Z predložených vyúčtovaní bolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že žalobca uhrádzal poplatky za služby spojené s bývaním a odvody a poplatky mesačne len čiastočne a každým rokom mu narastal nedoplatok. Nedoplatok za rok 2018 predstavoval sumu 9508,20 eur. V zmysle oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 24.07.2018 bola hodnota zabezpečenej pohľadávky ku dňu 30.06.2018 v sume istiny 8216,27 eur a príslušenstva v sume 1035,60 eur, spolu v sume 9251,87 eur. Hodnota nehnuteľnosti bola znaleckým posudkom určená na sumu 19500 eur. Konštatoval, že v danom prípade hodnota zabezpečenej pohľadávky predstavuje viac ako 50 % hodnoty zábezpeky, čo je podľa jeho názoru primerané. Žalobca namieta, že z listiny - „vyhlásenie navrhovateľa dobrovoľnej dražby“ zo dňa 26.08.2018 a v nej obsiahnutej textácii „celková suma zabezpečenej pohľadávky bude dopočítaná ku dňu udelenia príklepu“ je zrejmé, že výkon dražby je navrhovaný a dražba realizovaná za účelom vymoženia pohľadávky, ktorú navrhovateľ dražby v čase poverenia dražobníka na výkon dražby ešte nemá. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na § 17 ods. 9 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, z ktorého vyplýva povinnosť na žiadosť dlžníka alebo vlastníka predmetu dražby oznámiť výšku pohľadávky s vyčísleným príslušenstvom a nákladmi dražby. Toto ustanovenie potvrdzuje skutočnosť, že navrhovateľ dražby vo vyhlásení podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. vyhlásil, že má pravú a splatnú pohľadávku a stanoví jej výšku k dátumu pred vydaním oznámenia o začatí výkonu záložného práva. Vzhľadom na skutočnosť, že sa záložné právo týka zabezpečenej pohľadávky aj s príslušenstvom, toto príslušenstvo narastá až do okamihu udelenia príklepu, t.j. do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu sa výška príslušenstva dopočítava ku dňu udeleniu príklepu (keď žalobca tvrdil, že žalovanému 1/ bola vyplatená suma 11 630,48 eur) a nejde o svojvoľné dopočítavanie úrokov a vyhlásenie navrhovateľa dražby nemožno posúdiť ako neplatné s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako nezrozumiteľné a nejasné. Doplnil, že v prípade preukázania nesprávneho rozdelenia výťažku dražby sa žalobca má možnosť domáhať náhrady škody od dražobníka. Žalobca namieta porušenie § 17 ods. 5 písm. f) zákona č. 527/2002 Z.z., keď dražobník oznámenie o dražbe nedoručoval správcovi dane a § 24 ods. 7 zákona č. 527/2002 Z.z., keď zápisnicu o vykonanej dražbe nedoručoval správcovi dane, a to ani príslušnému daňovému úradu, ani príslušnému colnému úradu. Súd z pripojeného dražobného spisu zistil, že oba tieto dokumenty dražobník doručoval správne iba Mestskému úradu Dubnica nad Váhom, ktorý je príslušným daňovým úradom pre účely dane z nehnuteľnosti. Podľa názoru súdu nie je potrebné doručovať predmetné dokumenty aj colnému orgánu, pretože v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách sa listiny doručujú orgánom, ktoré sú správcami dane, ktorá má súvis s draženou nehnuteľnosťou, t.j. dane z nehnuteľnosti. Ďalej žalobca namieta, že navrhovateľ dražby si nespĺnil svoju zákonnú povinnosť predložiť dražobníkovi list vlastníctva nie starší ako tri mesiace. K tejto námietke žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade nejde o ustanovenie, porušením ktorého by bol žalobca ako vlastník nehnuteľnosti dotknutý na svojich právach, keď z obsahu dražobného spisu vyplýva, že nehnuteľnosť bola v listinách vydaných dražobníkom správne označená a tiež listiny boli doručené príslušnému katastrálnemu úradu. Ďalší dôvod neplatnosti dražby vidí žalobca v porušení § 11 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., keď dražobník nevykonol obligatórne označenie predmetu dražby predpísaným spôsobom a v predpísanej lehote. Súd prvej inštancie zistil, že dražobník postupoval v súlade s citovaným ustanovením, keď dňa 05.02.2019 vydal oznámenie o dražbe, ktoré ako vyplýva z faktúr, bolo uverejnené v periodickej tlači, ktorá má pôsobnosť minimálne pre obec, na ktorej území sa dražená nehnuteľnosť nachádza. Oznámenie sa podľa doručky zaslalo aj mestu Dubnica nad Váhom. Ak žalobca tvrdí aj porušenie ustanovenia § 11 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z.z., o čom v dražobnom spise nie je dôkaz, nie je zákonom predpísané, aby dražobník vyhotovoval aj fotografiu označenia predmetu dražby na mieste samom. V každom prípade by nešlo o také porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým by bol žalobca priamo dotknutý na svojich právach. Žalobca ďalej namieta, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 17 ods. 1 písm. f) zákona č. 527/2002 Z.z., kedy neuviedol adresu miesta, kde má byť zábezpeka zložená. K tejto námietke súd uviedol, že zákon o dobrovoľných dražbách v ustanovení § 14 ods. 1 upravuje oprávnenie dražobníka vyžadovať zloženie dražobnej zábezpeky. Z oznámenia o dražbe bolo zistené, že žalovaný 2/ ako dražobník v súlade so zákonom označil miesto - uviedol číslo účtu s variabilným symbolom alebo

notárskou úschovou alebo v hotovosti k rukám dražobníka a lehotu na zloženie dražobnej zábezpeky - do okamihu otvorenia dražby. Miesto uvedené ako bytový dom na ul. C. XXX/X, D. E. F., suterén sa vzťahuje na spôsob zloženia dražobnej zábezpeky v hotovosti. Dražobník tak nespôsobil žiadne obmedzenie v prístupe účastníkov k dražbe. Napokon z obsahu notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dobrovoľnej dražby vyplýva, že predmetnej dražby sa zúčastnili deväť účastníci. Ďalším dôvodom neplatnosti dražby, ktorú uvádza žalobca, je, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 19 ods. 1 písm. d) zákona č. 527/2002 Z.z., keď napriek nesplneniu podmienok podľa § 17 neupustil od dobrovoľnej dražby a dražbu vykonal. K tomuto namietanému dôvodu neplatnosti dražby súd prvej inštancie uvádza, že nezistil žiadne porušenie, resp. nesplnenie podmienok podľa § 17 zákona č. 527/2002 Z.z. Žalobca tiež vzniesol námietku premlčania voči vymáhaným pohľadávkam a proti záložnému právu, na základe ktorého tieto pohľadávky mali byť vymáhané. K tejto námietke súd uviedol, že dovolať sa premlčania môže záložca najneskôr v deň konania dražby, t.j. iba do vykonania dražby. Záložca sa však nemôže brániť námietkou premlčania záložného práva po uskutočnení dobrovoľnej dražby, prostredníctvom ktorej došlo k uspokojeniu pohľadávky záložného veriteľa, keďže účelom námietky premlčania je ochrana pred výkonom premlčaného práva. Keďže žalobca uplatnil námietku premlčania až po vykonaní dražby, vznesená námietka premlčania nevyvoláva žiadne právne následky (citoval rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 4C/1/2018 zo dňa 10.06.2021 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/224/2013 zo dňa 27. 06. 2014). Navyše súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca nevzniesol námietku premlčania kvalifikovaným spôsobom, náležite ju neodôvodnil, netvrdil obdobie, od ktorého sa mohlo právo vykonať prvý raz, od kedy došlo k premlčaniu, teda neuviedol skutkové tvrdenia odôvodňujúce predmetnú námietku premlčania, preto nie je táto námietka ani účinne vznesená. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že počas výkonu dobrovoľnej dražby nedošlo k porušeniam zákona č. 527/2002 Z.z. ktoré by zakladali neplatnosť dobrovoľnej dražby, žaloba je nedôvodná a túto výrokom I. rozsudku zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) CSP. Je toho názoru, že je tu hrubý nepomer medzi výškou vymáhanej pohľadávky a hodnotou predmetu dražby, teda bytu, čo podľa neho spôsobuje rozpor výkonu tohto práva prostredníctvom dražby s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a neplatnosť takejto dražby ako právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Citoval uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 343/2014 z 9. júla 2014, PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24. septembra 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/345/2014. Namietal neprimeranosť dražby, pretože zo strany žalovaného 1/ nedošlo k vykonaniu žiadnych alternatívnych foriem vymáhania dlžnej sumy. Poukazoval na zistenie, že žalovaný 2/ vyplatil žalovanému 1/ viac, ako bola vymáhaná suma ku dňu prijatého poverenia, a je podľa neho evidentné, že rozdiel vyplatenej sumy vznikol dopočítaním sankčného príslušenstva pohľadávky, a to v podobe úrokov z omeškania, na ktoré navrhovateľ nemal zákonný nárok, a uvádzal, že dražba nekončí v kontexte práv a povinností zúčastnených osôb udelením príklepu. Dôvodil, že navrhovateľ dražby mal nárok na podiel z dražobného výťažku iba do sumy, ktorá je daná v čase udeľovania mandátu na podanie návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, iba do výšky 8.216,27 eur. Ak príslušenstvo vzniklo po prijatí poverení zo strany vlastníkov bytov a nebytových priestorov, tak voči takémuto príslušenstvu musia byť vykonané nové úkony vymáhania a v prípade zámeru ich vymožená formou dobrovoľnej dražby, musí byť zopakovaný postup poverenia správcu podľa § 14 ZoVB. Postup žalobcu nekončí udelením príklepu. Tvrdí, že samotné vyhlásenie navrhovateľa dobrovoľnej dražby je nezrozumiteľné, nejasné a neurčité, a teda je zo zákona neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený nedostatok má podľa neho priamy vplyv na práva vlastníka draženej nehnuteľnosti, a to byť informovaný o nárokoch, voči ktorým čelí a de facto nemá možnosť postupovať spôsobom podľa § 19 ods. 1 písm. k) zákona o dobrovoľných dražbách. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že oznámenie o dražbe nie je potrebné doručovať colnému orgánu, ale iba správcovi daní súvisiacich s nehnuteľnosťou. Dražobník je povinný doručiť oznámenie o dražbe aj colnému úradu, nakoľko colný úrad je tiež správcom dane. Namietal, že daňový úrad nie je správcou miestnych daní. Došlo podľa neho k poškodeniu práva dlžníka na riadne uspokojenie svojich veriteľov. Skutočnosť, že príslušný originálny vyhotovený list vlastníctva nie starší ako tri mesiace nebol riadne a včas doručený dražobníkovi, tak ako to zákon predpokladá, má zásadný vplyv pre dlžníka, či iných osôb kontrolovať priebeh dražby i postup navrhovateľa dražby, či dražobníka. Zákon o dobrovoľných dražbách síce nepredpisuje vyhotovenie fotografií o predmete dražby, no v konaní o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby je výlučne na ťarchu žalovaných, ak si o splnení takejto povinnosti dražobník nezabezpečí dôkaz. Aj keď oznámenie o dražbe obsahuje

údaj o adrese, kde má byť zábezpeka zložená, na uvedenej adrese bolo možné zložiť zábezpeku iba v deň konania dražby. Dražobník tak podľa neho svojím konaním znemožnil kedykoľvek v čase po oznámení dobrovoľnej dražby zložiť zábezpeku. Dražobník porušil právo dlžníka na čo najväčšiu účasť verejnosti na dražobnom procese, obmedzil prístup účastníkov k účasti dražby, a porušil právo dlžníka na čo najvyšší výťažok. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že námietku premlčania voči vymáhaným pohľadávkam a proti žalovanému právu je možné uplatniť najneskôr v deň konania dražby, t.j. iba do vykonania dražby, ale aj v konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Namietal, že by dražobník nemal povinnosť upustenia od dražby napriek tomu, že nedošlo k splneniu jeho povinností podľa § 17 ods. 5 písm. a), f) zákona o dobrovoľných dražbách. Dražobník podľa neho nie je povinný zamýšľať sa nad následkami nevykonaného doručovania, či iných nerešpektovaných nesplnených zákonných povinností dražobníka a v prípade nesplnenia ktorejkoľvek povinnosti podľa § 17 zákona o dobrovoľných dražbách, je povinný upustiť od realizácie dobrovoľnej dražby. Namietal, že nie je možné riadne zistiť postup súdu a dôvody pre jeho rozhodnutie- nie je zrejmá logika výpočtov i odôvodnenia, kedy suma 9.251,87 eur má byť viac ako 50 % hodnoty zábezpeky, že z rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že príslušenstvo narastá až do okamihu udelenia príklepu, t.j. do zaplatenia“, nakoľko deň udelenia príklepu a zaplatenie nie sú totožné dni; nie je zrejmé, ako súd ustálil, že suma 11.630,48 eur je suma správna, absentuje riadne odôvodnenie rozhodnutia pri otázke fotografie označenia predmetu dražby na mieste samom, nie je mu zrejmé, ako súd vec daným spôsobom posúdil, keď nie je možné súdu predložiť dôkaz toho, čo žalovaný 2/ nevykonával, a dôkazné bremeno splnenia povinnosti je podľa neho na žalovaných, čo odôvodňoval negatívnou dôkaznou teóriou, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti. Vytýkal, že súd neuvádza, prečo je v poriadku, že viac ako 30 dní nebolo možné zložiť zábezpeku všetkými zákonom predpokladanými spôsobmi; že voči žalobcovi nedošlo zo strany žalovaného 1) k vykonaniu žiadnych alternatívnych foriem vymáhania dlžnej sumy.

3. Žalovaní 1/-3/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Okresný súd Trenčín vo veci rozhodol skorším rozsudkom zo dňa 16.06.2020 č.k. 28C/31/2019-114, ktorým žalobu zamietol. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 30.09.2021 č.k. 27Co/13/2021-199 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nepoučil žalobcu o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 160 C.s.p..

6. Na základe preskúmania napadnutého nového rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd k jednotlivým námietkam uvádza:

8. K námietke žalobcu o hrubom nepomere medzi výškou vymáhanej pohľadávky a hodnotou predmetu dražby, majúcej za následok rozpor výkonu tohto práva prostredníctvom dražby s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a neplatnosť takejto dražby ako právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, odvolací súd uvádza, že ju považuje za nedôvodnú. Poukazuje pritom na nedávne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2023 sp.zn. 5Cdo/163/2021, ktorý dospel k právnemu záveru, že použitie § 3 Občianskeho zákonníka z rovnakého dôvodu ako v danej veci- posudzovanie hrubého nepomeru medzi výškou uplatnenej pohľadávky (nedoplatok na byte) a hodnotou predmetu dražby- na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu je v priamom rozpore s

platným právom, a to s § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže v zmysle § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa ods. 1 nemožno použiť ustanovenie o ochrane nájmu bytov podľa § 711 až 712c ani ustanovenie § 3 na právne vzťahy medzi záložnými veriteľmi a vlastníkom bytu alebo rodinného domu pri zániku jeho vlastníctva na základe uplatnenia záložného práva. Aplikácia § 3 Občianskeho zákonníka nie je v prípade posudzovania platnosti dobrovoľnej dražby možná, nakoľko jeho aplikáciu vylučuje § 853 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výkon záložného práva nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň odvolací súd poukazuje na nedôvodnosť citácie rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/345/2014 v danej veci žalobcom, pretože ním citovaná veta nie je obsahom právneho posúdenia veci súdom, ale len odvolania strany sporu proti rozsudku, ktorým bola žaloba o neplatnosť dražby taktiež zamietnutá a ktoré odvolanie nebolo úspešné, keďže zamietavý rozsudok bol odvolacím súdom napokon potvrdený.

9. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s právnym posúdením uplatneného dôvodu neplatnosti dražby súdom prvej inštancie, ktorý v odôvodnení správne poukázal na znenie § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré upravuje podmienky prípustnosti dražby nehnuteľných vecí vo vzťahu k hodnote zabezpečenej pohľadávky tak, že nie je možné dražiť nehnuteľnú vec, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečená záložným právom neprevyšuje sumu 2000 Eur, a to ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva. Ak teda bola hodnota pohľadávky navrhovateľa dražby ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva v sume 8.216,27 eur, podmienka prípustnosti dražby nehnuteľnej veci podľa § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách je splnená. V zmysle oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 24.07.2018 bola hodnota zabezpečenej pohľadávky ku dňu 30.06.2018 v sume istiny 8.216,27 eur a príslušenstva v sume 1.035,60 eur, spolu v sume 9.251,87 eur. Nesprávnosť výpočtu percentuálneho pomeru výšky pohľadávky na hodnote predmetu dražby súdom prvej inštancie namietaná žalobcom (správne nešlo o viac ako 50 %) nie je vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie spôsobilá privodiť nesprávnosť právneho záveru o nedôvodnosti uplatneného dôvodu dražby.

10. K námietke neprimeranosti dražby z dôvodu nevykonania „alternatívnych foriem vymáhania dlžnej sumy“ žalovaným 1/, odvolací súd uvádza, že uvedenú povinnosť záložnému veriteľovi (vlastníkovi bytov a nebytových priestorov) zákon o dobrovoľných dražbách, ani zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ako podmienku prípustnosti (platnosti) dražby neustanovuje. Súdom prvej inštancie však na uvedenú otázku dal odpoveď, keď v ods. 83 odôvodnenia uviedol, že žalobca bol pred aj počas výkonu záložného práva pasívny, nepristúpil k možnosti dohodnúť sa so žalovaným 1/ na splátkovom kalendári alebo inom spôsobe riešenia predmetnej situácie, keď z oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ktoré mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 27.07.2018, vedel o presnej výške svojho dlhu. Zo správania žalobcu je zrejmé, že nemal záujem odvrátiť dražbu splnením dlhu inou formou. Pritom je potrebné zohľadniť, že k vzniku dlhu – nedoplatku za služby spojené s bývaním dochádzalo u žalobcu od roku 2012 t.j. po dobu 7 rokov. Žalobcovi boli každoročne doručované vyúčtovania úhrad, z ktorých vyplýval vznik nedoplatkov, avšak žalobca nereagoval plnením dlhu. Práve jeho dlhodobé nezodpovedné správanie spôsobilo potrebu pristúpenia k realizácii záložného práva dražbou. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v odôvodnení, že je prirodzené, že ostatní vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome, ktorí sa stali rukojemníkmi chronických neplatičov, za ktorých musia znášať náklady spojené s bývaním, využijú svoju zákonnú možnosť a pristúpia k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

11. K námietke o nesúlade výšky pripísanej sumy na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov a vymáhanej pohľadávky, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie tejto námietky súdom prvej inštancie (čím zároveň popiera dôvodnosť odvolacej námietky žalobcu o chýbajúcom odôvodnení zamietnutia tejto námietky súdom prvej inštancie v rozhodnutí). V ods. 83 odôvodnenia zamietnutie námietky vyargumentoval poukazom na § 17 ods. 9 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, z ktorého vyplýva povinnosť veriteľa na žiadosť dlžníka alebo vlastníka predmetu dražby oznámiť výšku pohľadávky s vyčísleným príslušenstvom a nákladmi dražby a na skutočnosť, že záložné právo sa týka zabezpečenej pohľadávky aj s príslušenstvom s tým, že toto príslušenstvo narastá až do okamihu udelenia príklepu. Odvolací súd poukazuje na § 27 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý za okamih zániku pohľadávky veriteľa, ktorá sa uspokojuje dobrovoľnou dražbou, výslovne označuje okamih zaplatenia ceny dosiahnutej vydražením vydražiteľom, a to v rozsahu uspokojenia veriteľa z výťažku dražby. Ku dňu zaplatenia ceny dosiahnutej vydražením vydražiteľom zaniká pohľadávka veriteľa v rozsahu uspokojenia veriteľa z výťažku dražby. Uspokojením pohľadávky záložného veriteľa

sa pre záložného veriteľa finalizuje proces dražby. Z uvedeného možno dovodiť, že zákon oprávňuje dražobníka vykonať rozvrh výťažku tak, že výšku príslušenstva určí ku dňu zániku pohľadávky t.j. ku dňu zaplattenia ceny dosiahnutej vydražením vydražiteľom. Uvedené vplyva aj z účelu dobrovoľnej dražby, ktorým je dosiahnutie úplného alebo čo najvyššie možného uspokojenia záložného veriteľa z výťažku dražby, čo zároveň zbavuje aj dlžníka povinnosti plniť, pretože platí, že v prípade, ak by pohľadávka veriteľa nebola v plnej miere uspokojená, jeho pohľadávka naďalej existuje a dlžník je povinný ju naďalej riadne splatiť. Ako ustálil súd prvej inštancie, nejde o svojvoľné dopočítavanie úrokov. Z emailu zo dňa 24.03.2019 od žalovaného 1/ žalovanému 2/ vyplýva, že záložný veriteľ oznámil dražobníkovi na účely rozvrhu výťažku celkovú výšku jeho pohľadávky k 18.03.2019 t.j. ku dňu udelenia príklepu. Podľa potvrdenia o zaplattení k notárskej zápisnici zo dňa 25.03.2019 bola zaplattená časť ceny vo výške 5.000,- eur k 18.03.2009 t.j. ku dňu udelenia príklepu a zvyšok bol doplattený vydražiteľom dňa 21.03.2019. Pokiaľ preto bola špecifikovaná pohľadávka vo vyhlásení navrhovateľa dobrovoľnej dražby zo dňa 26.08.2018 ako „celková suma zabezpečenej pohľadávky bude dopočítaná ku dňu udelenia príklepu“ je zrejmé, že v tejto sume bola z výťažku dražby uhradená pohľadávka tak, ako má na ňu veriteľ vychádzajúc z vyššie citovaného § 27 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách právo t.j. vo výške ku dňu zaplattenia ceny vydražiteľom. Prístup, ktorý zvolil žalobca a síce, že možno z výťažku dražby vyplatiť teda vymáhať len sumu, ktorú existuje v čase prijatia poverenia podľa § 14b zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, je v rozpore s uvedeným ustanovením § 27 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách a zároveň by takýto postup spôsoboval neschopnosť dosiahnuť účel sledovaný zákonom o dobrovoľných dražbách, aj zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, a to uspokojenie veriteľa (vlastníkov bytov a nebytových priestorov) v prípade pohľadávky, ktorej vopred známou charakteristikou je, že plynutím času neustále narastá a preto nie je možné vopred určiť jej výšku v budúcnosti. Takýto postup by mal za následok nielen sťaženie dosiahnutia uspokojenia veriteľa dlžníka (ak nie nemožnosť dosiahnutia úplného uspokojenia veriteľov- vlastníkov vzhľadom na nekonečné opakovanie postupu dražby novým hlasovaním vlastníkov o podaní návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby), ale by aj pôsobil nehospodárne v neprospech dlžníka zaťažovaním ďalšími trovami spojenými s vymáhaním zvyšku jeho neuspokojenej pohľadávky vzniknutej v čase od hlasovania vlastníkov o podaní návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby bytu alebo nebytového priestoru v dome do zaplattenia ceny dosiahnutej vydražením (napr. formou súdneho konania a následnej exekúcie iného majetku povinného). Nie je preto daný dôvod neplatnosti dražby. V prípade preukázania nesprávneho rozdelenia výťažku dražby sa žalobca má možnosť domáhať náhrady škody od dražobníka. Z rovnakého dôvodu nie je možné vyhlásenie navrhovateľa dražby zo dňa 26.08.2018 v dôsledku v nej obsiahnutej textácii „celková suma zabezpečenej pohľadávky bude dopočítaná ku dňu udelenia príklepu“ možno posúdiť ako nezrozumiteľné a nejasné a z toho titulu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné, ako znela ďalšia námietka žalobcu.

12. K námietke o potrebe doručenia oznámenia o dražbe aj colnému orgánu ako ďalšiemu správcovi dane v zmysle § 17 ods. 5 písm. f) zákona o dobrovoľných dražbách odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s vysvetlením súdu prvej inštancie, prečo uvedenú námietku nepovažuje za dôvodnú. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/66/2019 publikované pod č. R 9/2021, podľa ktorého predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona, ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach. Obidva uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie v tomto prípade zaťažujú žalobcu. V prípade podľa § 17 ods. 5 písm. f) zákona o dobrovoľných dražbách sa nehovorí o povinnosti doručiť, ale len o zaslaní oznámenia o dražbe správcovi dane. Účelom doručenia oznámenia o dražbe je dosiahnuť informovanosť dotknutých osôb v tomto prípade správcu dane o konaní dražby (viď In: VALOVÁ, Katarína a kol. Zákon o dobrovoľných dražbách. 4. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2022, s. 245.). Nezaslanie tohto oznámenia colnému úradu, ktorý sa nedovoľáva porušenia jeho práv v súvislosti s výkonom dražby bytu žalobcu -fyzickej osoby, nebolo a nemohlo byť takej povahy, že by malo preukázateľný vplyv na vydraženie predmetu dražby. Nebolo žalobcom ani tvrdené, ani preukázané, že by colný úrad bol jeho veriteľom. Pre vyhovenie tejto námietke nepostačuje len všeobecné teoretické (nie faktické) konštatovanie žalobcu, že došlo k porušeniu jeho práva na uspokojenie jeho veriteľov bez tvrdenia a preukázania, že je skutočne dlžníkom colného úradu, ktorého pohľadávka mohla byť uspokojená dražbou.

13. K námietke, že navrhovateľ dražby si nesplnil svoju zákonnú povinnosť predložiť dražobníkovi list vlastníctva nie starší ako tri mesiace, odvolací súd uvádza, že sa úplne nestotožňuje so záverom súdu

prvej inštancie, že k porušeniu tejto povinnosti došlo. Z návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, ktorý je obsahom dražobného spisu, vyplýva, že navrhovateľ dražby žalovaný 1/ dražobníkovi žalovanému 2/ v čl. II. uviedol doslovný prepis Listu vlastníctva č. XXXX a zároveň v čl. III. uviedol, že navrhovateľ má podľa predmetných listov vlastníctva zákonné záložné právo na základe § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. v I. poradí, a že sú na aktuálnom liste vlastníctva zapísané ďalšie záložné práva tretích osôb, ktoré tiež doslovne prepísal z listu vlastníctva. Nič nebráni tomu, aby týmto spôsobom bola splnená povinnosť navrhovateľa dražby podľa § 7 ods. 3 zákona predložiť dražobníkovi list vlastníctva nie starší ako tri mesiace. Odvolací súd sa však stotožňuje s podstatným argumentom súdu prvej inštancie k nedôvodnosti námietky, pretože nebolo žalobcom preukázané ani tvrdené, že by nepredloženie aktuálneho listu vlastníctva malo za následok faktickú ujmu na právach žalobcu.

14. K námietke nesprávne posúdeného dôkazného bremena k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný 2/ nevykonal označenie predmetu dražby, ako vyžaduje § 11 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách, odvolací súd uvádza, že je to žalobca, ktorý sa domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby z tvrdeného dôvodu neoznačenia predmetu dražby. Každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Inak povedané, strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenia za základ svojho rozhodnutia. Je to žalobca, kto pre seba z tvrdenej skutočnosti, vyvodzuje priaznivé právne dôsledky. Tvrdenie žalobcu, že žalobca neoznačil predmet dražby, je síce negatívnym skutkovým tvrdením, v danom prípade ale nespôsobuje prenesenie dôkazného bremena na žalovaného. Negatívna dôkazná teória sa uplatní vtedy, keď nemožno neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností. V tomto prípade však toto negatívne skutkové stvrdenie bolo objektívne možné dokázať napr. výsluchom svedkov-napr. užívateľov susedných bytov, prípadne obrazovým záznamom. Žalobca ako žalujúca strana neposkytol žiaden dôkaz o svojom tvrdení. Potom bolo nutné uzavrieť, že žalobca dôkazné bremeno o tejto tvrdenej skutočnosti v spore neunesol. Odvolací súd zároveň poukazuje na procesné správanie žalobcu, ktorý uvedený dôvod neplatnosti dražby uplatnil až po predložení dôkazu dražobným spisom a po oboznámení sa s ním. Hoci judikatúra sa vyslovila, že zákon výslovne neobmedzuje možnosť rozširovať skutkové tvrdenia a dôvody neplatnosti dražby a súd na takéto zmeny musí prihliadať, zároveň uviedla, že sa tak nesmie diať v rozpore so zásadou koncentrácie konania (viď R 89/2021 /5Cdo/220/2018/, tiež 6Cdo/159/2020 a 9Cdo/198/2022). V spise sa na čl. 97 nachádza úprava sudcu na zaslanie poučenia žalobcovi o následkoch sudcovskej koncentrácie konania v spojitosti s doručovaním vyjadrení žalovaných. Napriek tomu žalobca uvedené negatívne skutkové tvrdenie uplatnil, až keď zistil, čo je obsahom dražobného spisu, teda dôkazu predloženého žalovaným 2/. Skutočnosť, že byť v rozhodnom čase nebol označený, však z dôvodu, že v ňom v tom čase až doposiaľ býva, tak musel vedieť už v čase podania žaloby a mohol ju objektívne označiť už v žalobe. Preto odvolací súd považuje uvedené skutkové tvrdenie žalobcu za účelové.

15. K námietke, že dražobník znemožnil kedykoľvek v čase po oznámení dobrovoľnej dražby zložiť zábezpeku tým, že hotovostne na uvedenej adrese bolo možné zložiť zábezpeku iba v deň konania dražby odvolací súd znovu odkazuje na vyčerpávajúce správne odôvodnenie nevyhovenia tejto námietke v ods. 87 odôvodnenia, ktoré vyšlo zo zistenia, že do okamihu otvorenia dražby dražobník umožnil zložiť dražobnú zábezpeku troma spôsobmi: a to bezhotovostne na uvedený bankový účet dražobníka, do notárskej úschovy alebo v hotovosti pred otvorením dražby, pričom dražobník jasne uviedol, že v hotovosti možno na uvedenej adrese zložiť dražobnú zábezpeku len pred otvorením dražby, t.j. v deň dražby. Na základe uvedeného vyplýva, že dražobník nespôsobil žiadne obmedzenie v prístupe účastníkov k dražbe, keď od oznámenia dražby do jej otvorenia mohli využiť tri spôsoby zloženia dražobnej zábezpeky. Napokon z obsahu notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dobrovoľnej dražby vyplýva, že predmetnej dražby sa zúčastnili deväť účastníci, čím bola zabezpečená široká účasť verejnosti, žiadne právo dlžníka porušené nebolo.

16. K námietke nesprávneho posúdenia zániku práva na uplatnenie premlčania záložného práva odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie v ods. 89 odôvodnenia, že námietku premlčania voči vymáhaným pohľadávkam je možné uplatniť najneskôr v deň konania dražby. Je zrejmé, že žalobca - záložca túto námietku v procese výkonu záložného práva v procese dražby neuplatnil. V zhode so súdom prvej inštancie je potrebné konštatovať, že dovolať sa premlčania mohol záložca najneskôr v deň konania dražby (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a je to dôsledok toho, že vznesenie námietky premlčania môže zabrániť vykonaniu práva, v posudzovanej veci práva záložného veriteľa uspokojiť sa zo zálohu predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Pokiaľ žalobca

uplatnil námietku premlčania až po výkone záložného práva, takto vznesená námietka už nevyvoláva právne následky (pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/27/2020). Odvolací súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. novembra 2022 sp.zn. 5Cdo/64/2020 cit.: „Dražobník je teda subjekt, ktorému zákon zveruje oprávnenie zrealizovať právo záložného veriteľa na výkon záložného práva, ktorým je zabezpečená pohľadávka záložného veriteľa, preto ho možno považovať za iný príslušný orgán v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené potom začatie dražobného konania spôsobuje, že premlčacia doba vo vzťahu k záložnému právu neplynie. V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že to neplatí vo vzťahu k pohľadávke záložným právom zabezpečenej. Vo vzťahu k nej premlčacia doba plynie, pretože jej spočívanie v zmysle § 112 môže nastať iba v prípade jej uplatnenia na súde, resp. v rozhodcovskom konaní, pretože iba tieto orgány majú kompetenciu uložiť povinnosť povinnej osobe pohľadávku zaplatiť veriteľovi, teda zabezpečiť exekučný titul, ktorý môže oprávnený vykonať v exekúcii. Pre výkon záložného práva však exekučný titul nie je potrebný, pričom záložný veriteľ sa môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná.“ Odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie o nedostatočnom skutkovom popise uplatnenej námietky premlčania, keď žalobca v rozpore s povinnosťou tvrdenia neuviedol obdobie, od ktorého sa mohlo právo vykonať po prvý raz, preto nie je táto námietka ani účinne vznesená a nemožno na ňu prihliadať.

17. K námietke o porušení povinnosti žalovaného 2/ podľa § 19 ods. 1 písm. d) zákona o dobrovoľných dražbách upustiť od dražby, pretože neboli splnené podmienky podľa § 17 ods. 5 písm. a) a f) zákona, odvolací súd uvádza, že súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo zistené porušenie žiadnej podmienky podľa citovaných ustanovení. Žalobcom namietané porušenie podmienky podľa § 17 ods. 5 písm. f) týkajúce sa zloženia dražobnej zábezpeky, nebolo zistené, viď vyššie. Žalovanému 2/ nevznikla povinnosť upustiť od dražby, a preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že neupustením od dražby porušil svoju povinnosť. Námietka nie je dôvodná.

18. K námietke žalobcu o nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery; okrem iného sa podrobne zaoberal jednotlivými dôvodmi neplatnosti dražby uplatnenými žalobcom nielen v žalobe, ale aj a najmä v priebehu konania nasledujúceho po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie (24.05.2022, 08.07.2022 a 24.11.2022), uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré dospel k záveru o neexistencii uplatnených dôvodov neplatnosti dražby, súd prvej inštancie sa dôsledne vyporiadal so skutkovými zisteniami týkajúcimi sa podmienok prípustnosti dražby. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je arbitrálne ani ústavne neudržateľné, je odôvodnené dostatočne podrobne, zrozumiteľne a presvedčivo. Samotné rozhodnutie aj jeho odôvodnenie spoľahlivo odpovedajú na všetky pre výsledok sporu podstatné otázky konania a nevybočuje z limitov spravodlivého procesu. Súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými podstatnými dôvodmi namietanými žalobcom v odvolaní a nie je dôvod sa od jeho právneho názoru odchyľovať, keď odvolateľ v odvolaní nepredložil argumentáciu spochybňujúcu udržateľnosť záverov súdu prvej inštancie. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

19. Žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 17 ods. 5 písm. a) zákona o dobrovoľných dražbách, keď oznámenie o dražbe nedoručoval navrhovateľovi dražby s tým, že zákon explicitne predpokladá zaslanie oznámenia o dražbe, pričom prípadné osobné doručenie tohto oznámenia nie je zaslaním, a tvrdením, že dražobný spis neobsahuje žiaden záznam či potvrdenie, že oznámenie o dražbe bolo inak doručované navrhovateľovi dražby. Posledné uvedené tvrdenie žalobcu nie je pravdivé. V dražobnom spise (č.l.341 p.v. súdneho spisu) sa nachádza doručka, ktorá potvrdzuje doručovanie oznámenia o dražbe navrhovateľovi dražby žalovanému 1/ prostredníctvom dodacej pošty a aj prevzatie písomnosti. Tvrdenie o porušení povinnosti žalovaného 2/ podľa § 17 ods. 5 písm. a) tak nie je skutkovo dané.

20. Žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 24 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách, keď zápisnicu o vykonanej dražbe nedoručoval navrhovateľovi dražby s tým, že zákon explicitne predpokladá zaslanie zápisnice o vykonanej dražbe, prípadné osobné doručenie zápisnice nie je zaslaním a tvrdením, že dražobný spis neobsahuje žiaden záznam či potvrdenie, že zápisnica o vykonanej dražbe bola doručovaná navrhovateľovi dražby. Posledné uvedené tvrdenie žalobcu nie je pravdivé. V dražobnom spise (č.l.352 súdneho spisu) sa nachádza doručka, ktorá potvrdzuje doručovanie notárskej zápisnice o vykonanej

dražbe navrhovateľovi dražby žalovanému 1/ prostredníctvom dodacej pošty a aj prevzatie písomnosti. Tvrdenie o porušení povinnosti žalovaného 2/ podľa § 24 ods. 7 tak nie je skutkovo dané.

21. Žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť podľa § 24 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách, keď zápisnicu o vykonanej dražbe nedoručoval správcovi dane a to ani príslušnému daňovému úradu, ani príslušnému colnému úradu. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé, súd prvej inštancie sa týmto tvrdením žalobcu zaoberal a aj vysporiadal v ods. 84 odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré bolo aj predmetom odvolacieho vecného prieskumu (viď vyššie). Námietka tak nie je pravdivá.

22. Žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že žalovaný 2/ porušil svoju zákonnú povinnosť prerozdelenia výťažku z dražby spôsobom de lege lata a vyplatil žalovanému 1/ viac, ako bola suma vymáhanej istiny + príslušenstva ku dňu poverenia prijatého podľa § 14b. Uvedené tvrdenie žalobcu nie je pravdivé, pretože s otázkou výšky vyplácanej sumy a tým spojeného porušenia povinnosti sa zaoberal v ods. 83 odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré bolo predmetom odvolacieho vecného prieskumu.

23. Žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že vo vzťahu k otázke primeranosti dražby je dôležitá výška skutočnej pohľadávky (a nie pohľadávky vytvorenej na základe narastajúceho príslušenstva). Uvedené tvrdenie žalobcu nie je pravdivé, súd prvej inštancie sa s jeho argumentáciou vypořiadal v ods. 83 odôvodnenia, aj keď zrejme nie podľa predstáv žalobcu, lebo sa s ňou nestotožnil. Uvedená námietka preto nie je pravdivá.

24. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

25. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

26. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaných v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že im náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).